

U S T A W A

z dnia

o minimalnej odległości dla planowanego przedsięwzięcia sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej¹⁾

Art. 1. Ustawa określa minimalną odległość dla planowanego przedsięwzięcia sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej rozumianej jako stan dyskomfortu, subiektywnie odczuwany przez człowieka w sferze fizycznej i psychicznej, spowodowany zapachem substancji występującej w powietrzu.

Art. 2. Planowanym przedsięwzięciem sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej, zwanym dalej „planowanym przedsięwzięciem”, jest budowa, przebudowa lub zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego, w którym będą lub są prowadzone chów lub hodowla zwierząt, w stosunku do którego jest wymagane uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w liczbie:

- 1) nie mniejszej niż 210 DJP – rozumianych jako duże jednostki przeliczeniowe inwentarza wyznaczone na podstawie współczynników przeliczeniowych sztuk zwierząt określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247);
- 2) mniejszej niż 210 DJP, jeżeli w odległości mniejszej niż 210 m od planowanego przedsięwzięcia:
 - a) istnieje przedsięwzięcie w zakresie chowu lub hodowli zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP lub
 - b) jest projektowane przedsięwzięcie w zakresie chowu lub hodowli zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP, w stosunku do którego wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzję o warunkach zabudowy lub decyzję o pozwoleniu na

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

budowę albo postępowanie w sprawie wydania choćby jednej z tych decyzji zostało wszczęte i niezakończone, lub dokonano zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania – a łączna liczba DJP dla wszystkich przedsięwzięć wynosi nie mniej niż 210 DJP.

Art. 3. 1. Planowane przedsięwzięcie sytuuje się, z zastrzeżeniem art. 7, w odległości nie mniejszej niż minimalna odległość od:

- 1) rzutu poziomego budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa;
- 2) rzutu poziomego budynku użyteczności publicznej;
- 3) rzutu poziomego budynku mieszkalnego gospodarstwa agroturystycznego;
- 4) linii rozgraniczających tereny przeznaczone w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod lokalizację zabudowy, o której mowa w pkt 1–3;
- 5) granicy obszaru uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowiskowej;
- 6) granicy obiektu sportowego;
- 7) granicy terenu rekreacyjno-wypoczynkowego z wyłączeniem kurhanu, pomnika przyrody oraz terenu zieleni nieurządzonej niezaliczonej do lasów oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych, w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 2052);
- 8) granicy parku narodowego i jego otuliny;
- 9) granicy parku kulturowego określonego w uchwale rady gminy o utworzeniu parku kulturowego.

2. Przez budynki, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, rozumie się również planowane budynki, w stosunku do których wydano decyzję o pozwoleniu na budowę albo dokonano zgłoszenia budowy, wobec którego organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wniósł sprzeciwu.

Art. 4. 1. Minimalna odległość jest równa:

- 1) liczbie DJP wyrażonej w metrach – w przypadku chowu lub hodowli zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP i nie większej niż 500 DJP;
- 2) 500 metrom – w przypadku chowu lub hodowli zwierząt w liczbie równej lub większej niż 500 DJP.

2. Określając minimalną odległość, sumuje się liczbę DJP planowanego przedsięwzięcia oraz liczbę DJP:

- 1) istniejącego przedsięwzięcia w zakresie chowu lub hodowli zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP lub
- 2) projektowanego przedsięwzięcia w zakresie chowu lub hodowli zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP, w stosunku do którego wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzję o warunkach zabudowy lub decyzję o pozwoleniu na budowę albo wszczęto postępowanie w sprawie wydania tych decyzji, lub dokonano zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania

– usytuowanego w odległości mniejszej niż 210 m od planowanego przedsięwzięcia.

3. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do planowanych przedsięwzięć realizowanych przez rolników indywidualnych, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1655 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 234).

Art. 5. Minimalną odległość uwzględniają:

- 1) organy gminy – przy sporządzaniu oraz uchwalaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo ich zmian;
- 2) wojewoda – przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- 3) organy gminy i wojewoda – przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy;
- 4) organy administracji architektoniczno-budowlanej – przy wydawaniu decyzji o pozwoleniu na budowę oraz ocenie zasadności wniesienia sprzeciwu od zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania;
- 5) organy związku metropolitalnego – przy sporządzaniu oraz uchwalaniu ramowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego związku metropolitalnego albo jego zmiany;
- 6) organy nadzoru budowlanego – w zakresie postępowań, o których mowa w art. 48, art. 50 i art. 71a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, 2127 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11 i 234);
- 7) organy wydające decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach – przy wydawaniu tych decyzji.

Art. 6. W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego minimalną odległość, o której mowa w art. 4, wyznacza się jako najkrótszy odcinek między linią rozgraniczającą teren przeznaczony na planowane przedsięwzięcie a budynkami, obszarami, obiektami, terenami i parkami, o których mowa w art. 3 ust. 1.

Art. 7. 1. Dopuszcza się usytuowanie planowanego przedsięwzięcia w odległości mniejszej niż minimalna odległość od budynków, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 3, pod warunkiem uzyskania zgody wszystkich właścicieli albo użytkowników wieczystych nieruchomości, na których są usytuowane te budynki na realizację planowanego przedsięwzięcia w odległości mniejszej niż minimalna, zwanej dalej „zgodą”.

2. Przez budynki, o których mowa w ust. 1, rozumie się również planowane budynki, w stosunku do których wydano decyzję o pozwoleniu na budowę albo dokonano zgłoszenia budowy, wobec którego organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wniósł sprzeciwu.

3. Zgoda zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres właściciela albo użytkownika wieczystego nieruchomości, o których mowa w ust. 1;
- 2) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia;
- 3) nazwę planowanego przedsięwzięcia;
- 4) liczbę DJP planowanego przedsięwzięcia;
- 5) rodzaj inwentarza planowanego przedsięwzięcia;
- 6) określenie odległości, której dotyczy zgoda;
- 7) oznaczenie nieruchomości, na której będzie usytuowane planowane przedsięwzięcie, ze wskazaniem numeru księgi wieczystej, jeżeli jest prowadzona
- 8) oznaczenie nieruchomości której dotyczy zgoda, ze wskazaniem numeru księgi wieczystej, jeżeli jest prowadzona.

4. Zgoda jest udzielana na piśmie z podpisem notarialnie poświadczonym.

5. Zgoda jest udzielana przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i jest uwzględniana na wszystkich etapach procesu inwestycyjnego planowanego przedsięwzięcia.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 5, stanowi, na wniosek organu właściwego w sprawie wydania tej decyzji, podstawę wpisu zgody do księgi wieczystej nieruchomości, której właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości udzielił zgody.

7. Jeżeli w terminie 2 lat od dnia doręczenia zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania planowanego przedsięwzięcia nie dokonano tej zmiany, właściwy organ nadzoru budowlanego wydaje zaświadczenie o niezrealizowaniu planowanego przedsięwzięcia, na wniosek

właściciela albo użytkownika wieczystego nieruchomości, który udzielił zgody, albo jego następcy prawnego.

8. Jeżeli w terminie 10 lat od dnia uzyskania ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę nie uzyskano pozwolenia na użytkowanie albo nie dokonano skutecznego zawiadomienia o zakończeniu budowy, właściwy organ nadzoru budowlanego wydaje zaświadczenie o niezrealizowaniu planowanego przedsięwzięcia, na wniosek właściciela albo użytkownika wieczystego nieruchomości, który udzielił zgody, albo jego następcy prawnego.

9. Jeżeli w terminie określonym w art. 72 ust. 3 albo 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie wystąpiono z wnioskiem o wydanie pozwolenia na budowę albo nie dokonano skutecznego zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje na wniosek właściciela albo użytkownika wieczystego nieruchomości, który udzielił zgody, albo jego następcy prawnego, zaświadczenie o niezrealizowaniu planowanego przedsięwzięcia.

10. Jeżeli prawomocnie uchylono decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach albo stwierdzono nieważność takiej decyzji, organ właściwy do jej wydania wydaje zaświadczenie o tym fakcie na wniosek właściciela albo użytkownika wieczystego nieruchomości, który udzielił zgody, albo jego następcy prawnego.

11. Przy odłączaniu części nieruchomości objętej księgą wieczystą, w której jest ujawniony wpis zgody, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje zaświadczenie o nieobjęciu tej części nieruchomości zgodą, na wniosek właściciela albo użytkownika wieczystego nieruchomości, który udzielił zgody, albo jego następcy prawnego.

12. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 7-10, stanowią podstawę do złożenia wniosku o wykreślenie wpisu, o którym mowa w ust. 6, z księgi wieczystej.

13. Wnioski o wpis do księgi wieczystej, o których mowa w ust. 6 i 12, są wolne od opłat sądowych.

Art. 8. Przepisów art. 3, art. 4 i art. 7 nie stosuje się w odniesieniu do budynków mieszkalnych albo budynków o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, usytuowanych na terenie nieruchomości, na której jest planowane przedsięwzięcie.

Art. 9. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 72a dodaje się art. 72b w brzmieniu:

„Art. 72b. Na wniosek podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia w zakresie chowu lub hodowli zwierząt zawierający oznaczenie nieruchomości, na której będzie usytuowane planowane przedsięwzięcie, i wskazanie obszaru w odległości 210 m od planowanego przedsięwzięcia:

- 1) powiatowy lekarz weterynarii,
 - 2) kierownik biura powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
 - 3) organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
 - 4) organ administracji architektoniczno-budowlanej,
 - 5) organ właściwy do wydania decyzji o warunkach zabudowy
- udziela informacji o liczbie DJP w poszczególnych istniejących lub projektowanych przedsięwzięciach w zakresie chowu lub hodowli zwierząt w odległości mniejszej niż 210 m od planowanego przedsięwzięcia, o ile posiada takie informacje.”;

2) w art. 74 w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) w przypadku planowanych przedsięwzięć, o których mowa w ustawie z dnia ... 2021 r. o minimalnej odległości dla planowanego przedsięwzięcia sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o minimalnej odległości”, dodatkowo:

- a) zgodę, o której mowa w art. 7 ustawy o minimalnej odległości, o ile została udzielona,
- b) informację o istniejących i projektowanych przedsięwzięciach w zakresie chowu lub hodowli zwierząt w odległości mniejszej niż 210 m od planowanego przedsięwzięcia, o których mowa w art. 2 ustawy o minimalnej odległości,
- c) na mapie, o której mowa w pkt 3 należy uwzględnić obszar powstały przez wyznaczenie minimalnej odległości zgodnie z art. 3 i art. 4 ustawy o minimalnej odległości,
- d) na mapie, o której mowa w pkt 3a, należy wyznaczyć minimalną odległość, o której mowa w art. 4 ustawy o minimalnej odległości.”;

3) w art. 82 w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

- „7) w przypadku planowanych przedsięwzięć, o których mowa w ustawie o minimalnej odległości – wskazuje informacje, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 6 i 8 ustawy o minimalnej odległości.”;
- 4) w art. 84 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku planowanych przedsięwzięć, o których mowa w ustawie o minimalnej odległości w decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ wskazuje informacje, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 6 i 8 ustawy o minimalnej odległości ”.

Art. 10. Do planowanego przedsięwzięcia sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej, w stosunku do którego w terminie do 5 lat przed wejściem w życie ustawy wydano decyzję o warunkach zabudowy, przepisów ustawy nie stosuje się.

Art. 11. 1. Jeżeli w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego obowiązującym w dniu wejścia w życie ustawy jest dopuszczone usytuowanie planowanego przedsięwzięcia sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej, w stosunku do tego przedsięwzięcia przepisów ustawy nie stosuje się.

2. Do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo jego zmiany, w stosunku do którego przed dniem wejścia w życie ustawy dokonano wyłożenia, przepisów ustawy nie stosuje się.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Klimatu i Środowiska
Anna Kozińska-Żywar
(- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	636527.5357043.4291934
Nazwa dokumentu	Projekt ustawy UD2 05.05.21.pdf
Tytuł dokumentu	Projekt ustawy UD2 05.05.21.pdf
Sygnatura dokumentu	
Data dokumentu	
Skrót dokumentu	99734630AA663C1E86CD20B7D8C91E727C277497
Wersja dokumentu	1.0
Data podpisu	2021-05-24 15:10:15
Podpisane przez	Ireneusz Zyska; Ministerstwo Klimatu i Środowiska Sekretarz Stanu

EZD 3.104.37.37.20575

Data wydruku: 2021-06-01

Autor wydruku: Nowak Michał (Główny Specjalista ds. legislacji)